

ACADEMIA ROMÂNĂ
Vicepreședinte

D-Sale
Doamnei Prof.Univ.Dr. Adina Berciu
Centrul pentru studierea romanilor de pretutindeni
Biblioteca Metropolitana Bucuresti

Răspunzând adresei Dvs din 23 iunie a.c., vă anexez Comunicatul Academiei Române din 2005 referitor la poziția înaltului nostru for față de problema aromânilor, menționând că poziția sa a rămas neschimbată. Academia Română respinge, în consecință, în această privință, astăzi ca și ieri, orice încercare de falsificare a adevărului istoric.

Cu alese sentimente
Acad. Dan Berindei
Vicepreședinte al Academiei Române
Președinte de onoare al Secției de Științe Istorice și Arheologie

București, 26 iunie 2009

COMUNICAT

Academia Romana a luat cunostinta cu surpriza de initiativa unui grup de **aromani** (armani) din tara noastra de a se constitui intr-o minoritate nationala, distincta de romani, ca popor armanu, cu o limba proprie, armana.

Ne aflam in fata unei diversiuni, izvorate din interese mercantile ale unor cercuri din tara si din strainatate, ce ignora adevarata istorie a acestei ramuri a romanitatii rasaritene si a dialectului aroman care, impreuna cu cel dacoroman, cel meglenoroman si cel istroroman, formeaza limba romana.

Aceasta chestiune fundamentala a lingvisticii romanesti si romanice a constituit, intre altele, obiectul a doua sesiuni stiintifice, organizate in Aula Academiei Romane, la 31 octombrie 1994 si la 28 ianuarie 2005: "Limba romana si varietatile ei locale", respectiv "**Aromanii** si aromana astazi".

Aducem la cunostinta forurilor competente si publicului larg ca Academia Romana, in deplin acord cu specialistii de buna credinta din tara si din strainatate, nu poate fi de acord cu o astfel de initiativa, din urmatoarele motive:

1. **Aromanii** sunt o parte integranta a poporului roman, iar limba lor este romana, caracterizare data de oamenii de stiinta romani si straini, din Evul Mediu si pana astazi. Acestea sunt date istorice imposibil de schimbat, caci limba, argumentul de baza, pune in evidenta acest lucru.

Unitatea limbii romane vorbite la nordul si la sudul Dunarii este atat de concludenta, incat se poate spune nu numai ca aromana (ca si meglenoromana si istroromana) si dacoromana sunt asemanatoare, ci ca sunt chiar identice in trasaturile lor fundamentale, constituite de-a lungul secolelor (cu unele exceptii in vocabular, cel mai sensibil la schimbari, in contactele cu alte limbi).

2. **Aromanii** din Romania au venit de buna voie in aceasta tara, mai ales in secolele al XIX-lea si al XX-lea, tocmai pentru ca s-au considerat romani, spre a avea o patrie a lor, spre a nu se mai simti nedreptatiti in locurile unde, de fapt, s-au nascut si unde sunt autohtoni. Prin marile personalitati pe care le-au dat in Romania ei au imbogatit prin operele acestora patrimoniul cultural national romanesc; absenta lor din acest patrimoniu ar saraci cultura romaneasca, pe de o parte, iar pe de alta - aceste contributii nu si-ar gasi locul in alte culturi. De aceea, a admite constituirea unei minoritati aromane ar fi cea mai mare absurditate a istoriei contemporane a **aromanilor**.

3. Academia Romana i-a considerat intotdeauna pe **aromani** ca parte integranta a acestui popor, fara deosebire de locul de origine. Inca de la constituirea Societatii Literare Romane (1866), devenite Societatea Academica Romana (1867), fiecare provincie romaneasca a avut - potrivit numarului de locuitori - 4, respectiv 3 sau 2 membri fondatori, intre care si doi **aromani**: Ioan D. Caragiani si Dimitrie Cozacovici (Cosacovici). De-a lungul anilor, alte mari valori ale vietii publice, literelor, stiintelor si artelor din randurile **aromanilor** au fost primite in

Academia Romana: mitropolitul Andrei Saguna, scriitorul si filologul George Murnu, stralucit traducator al "Iliadei" si "Odiseei", lingvistul si folcloristul Pericle Papahagi, scriitorul si diplomatul Marcu Beza, lingvistul Theodor Capidan, autorul monografiilor fundamentale consacrate dialectelor aroman si meglenoroman, unul din redactorii de baza ai Dictionarului limbii romane, scriitorul si filologul Cezar Papacostea, istoricul literar Dumitru Caracostea, inginerul, specialist in astronautica, Elie Carafoli, pictorul Ion Pacea etc.

La aceasta ilustra galerie se cuvine a fi adaugati poetul si omul politic Dimitrie Bolintineanu, lingvistul si etnologul Tache Papahagi, autorul impunatorului Dictionar al dialectului aroman, stralucitul actor Toma Caragiu si numerosi alti reprezentanti ai stiintei, culturii si artelor din trecut si de astazi.

4. In tarile de la sud de Dunare, **aromanii** - ca si meglenoromanii - reprezinta minoritati nationale autohtone, alaturi de popoarele majoritare, ce au constituit state nationale, si alaturi de alte minoritati. Ei sunt acolo singurii vorbitori ai unei limbi romanice, printre alte limbi, toate neromanice. Rezolvarea statutului lor politic si cultural-lingvistic depinde de autoritatile din tarile respective si de vointa lor proprie, exprimata individual si colectiv. In orice caz, **aromanii** din Romania nu pot fi minoritari printre romani (asa cum sunt minoritarii reali: maghiarii, tiganii, sarii, bulgarii, ucrainenii, slovacii, polonezii si altii).

5. Specificul **aromanilor** din tara noastra (tradiitii culturale, mod de viata, obiceiuri, port, folclor, proza si poezie dialectala) poate fi si este exprimat, cultivat si pastrat fara ca acesti romani sa fie considerati minoritate nationala, ceea ce nici nu sunt de fapt. Cat priveste participarea lor la viata social-politica a tarii, ei se bucura de aceleasi drepturi ca si toti romanii, ajungand unii - dupa cum se stie - deputati, senatori si ministri.

In concluzie, toti **aromanii** nord- si sud-dunareni sunt romani (armani), cu specificul lor dialectal, folcloric si etnografic, in cadrul generosului popor roman, unul din cele mai numeroase si mai puternice din Sud-Estul Europei. Cei care vor, azi, sa se constituie intr-o minoritate nationala aromana in interiorul Romaniei incalca in mod flagrant datele reale ale istoriei si, totodata, valorile noastre morale si spirituale comune.

Academia Romana